

Felină

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

„Să pui stăpânire pe o inimă neobișnuită cu atacurile,
înseamnă să intri într-un oraș deschis și fără pază.”
Alexandre Dumas fiul

- M-așez torcând la pieptul tău, iubite,
Cu trupul arcuit, ca o felină,
În bezna asta moale și divină
Nu vom avea nevoie de lumină.

Simt mâna ta înlăturând dantele
Sub care sânii înfloresc uimirea,
Nu-mi căuta deloc împotrivirea,
Supune-mă! Învață-mă iubirea!

Nu m-asculta de-ți spun orice ți-aș spune,
Privește-mă ca pe-o felină neagră
Ce n-a permis nicicui s-o înțeleagă...
Poți tu să mă-mblânzești o viață-ntreagă?

- Căldura ta fragil-o simt în palme
Când arcuiesti picioarele spre stele
Și gleznele de ciută-s ale mele
La fel ca buzele nervoase, calme,

De nu mai știu cum mă frământă dorul
Și mă aplec spre sâni încet, cu teamă,
Să le-nțeleg vibrația, ce gamă
Ascund sub sfârcul colorat... Amorul?

Mă-mbată cu văpaia ei nebună
Felina neagră care se-nfioară
Când pana o atinge într-o doară,
Sălbatica mea dulce și amară.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș